

Bijlage 2: Wettelijk kader

VN-verdrag handicap en Wet gelijke behandeling handicap of chronische ziekte

De uitgangspunten van het VN-verdrag vormen het kader van de Wmo, zie de MvT van de Wmo. In dit verband is de vrijheid van het zelf keuzes kunnen maken relevant:

Doel van dit Verdrag is het volledige genot door alle mensen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid te bevorderen, beschermen en waarborgen, en ook de eerbiediging van hun inherente waardigheid te bevorderen.

Voor mensen met een handicap moet het belang herkend worden van individuele autonomie en onafhankelijkheid, met inbegrip van de vrijheid om hun eigen keuzes te maken.

De Wgbh/cz stelt dat ieder mens in staat gesteld wordt aansluitend bij zijn of haar mogelijkheden autonoom te zijn. Bij de voorzieningen die getroffen worden moet aandacht blijven voor de verschillen tussen mensen. Ieder mens moet in staat kunnen zijn het eigen leven te leiden in aansluiting bij zijn of haar mogelijkheden en niet bij een algemene norm. Dat iemand afhankelijk is van ondersteuning daarbij mag niet betekenen dat een ander invult wat iemand wil. Eigen regie strekt zich uit over alle levenssterreinen, maatschappelijke rollen en relaties die iemand aangaat, dat uitgaat van de intrinsieke waarde van ieder mens. Om deze waardigheid tot zijn recht te laten komen, moet die waardigheid, die samenhangt met eigen regie, zelf steeds het startpunt van alle beleid zijn.

Wmo

De doelstelling van de Wmo 2015 is het vergroten van de zelfredzaamheid en zelfstandigheid van mensen met een beperking.

Ten aanzien van de algemene voorzieningen heeft de Centrale raad van beroep een drietal criteria bepaald:

Algemene voorzieningen:

- zijn daadwerkelijk beschikbaar;
- kunnen door de belanghebbende financieel gedragen worden;
- bieden adequate compensatie.

Om dit te kunnen bepalen moet de gemeente eerst onderzoek doen naar de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt (artikel 2.3.2 lid 4 onderdeel a Wmo 2015).

In de MvT van de Wmo 2015 staat dat het college naar het totaalbeeld van de persoon moet kijken om persoonskenmerken van de cliënt in het onderzoek te betrekken.

In artikel 2.3.5 Wmo 2015 is bepaald dat de maatwerkvoorziening, voor zover daartoe aanleiding bestaat, is afgestemd op de omstandigheden en mogelijkheden van de cliënt, en dat de maatwerkvoorziening, voor zover daartoe aanleiding bestaat, is afgestemd op de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de cliënt.

Richtlijn voor hulp bij het huishouden

In mei 2016 heeft de Centrale Raad van Beroep een belangrijke uitspraak gedaan, waaruit volgde dat het Goudse protocol hulp bij het huishouden van 2013 niet rechtsgeldig was.

Als gevolg hiervan, en als gevolg van veel onvrede onder de Wmo cliënten over het Goudse protocol waardoor bij alle cliënten de indicatie voor hulp bij het huishouden gehalveerd werd, heeft de gemeente in 2017 een nieuwe richtlijn voor hulp bij het huishouden ingevoerd.

Het doel van deze richtlijn was “die inwoners te bereiken die langer thuis moeten blijven wonen en waar een zwaardere ondersteuningsvraag ontstaat op het onderdeel zelfredzaamheid in het eigen huishouden. Voor deze doelgroep werd via een extra investering meer ruimte geboden om beter maatwerk te leveren via de activiteiten die voor die doelgroep cruciaal zijn om langer thuis te wonen: namelijk het onderdeel boodschappen, de maaltijdverzorging en het wassen. Voor deze onderdelen worden richtlijnen gehanteerd die overeenkomen met het CIZ protocol. Het verwijzen naar de richtlijnen van het CIZ laat onverlet dat in individuele situaties telkens weer een zorgvuldige afweging moet worden gemaakt en daarmee rekening moet worden gehouden met specifieke omstandigheden.”

De richtlijn is opgenomen in artikel 9 van de Regeling maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp. Bij de activiteit maaltijdverzorging is de mogelijkheid van het koken van een warme maaltijd a 30 minuten per dag opgenomen.